

ภาคผนวก

๑. ๕๗ มาตรา ๖๕ เงินใดที่ต้องเสียภาษีตามความในส่วนนี้ คือ กำไรสุทธิซึ่งได้
จากกิจการหรือ เนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี และรอบระยะเวลา
บัญชีดังกล่าวใหม่กำหนดสิบสองเดือน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ จะน้อยกว่าสิบสอง
เดือนก็ได้ คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่ง
วันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอเปลี่ยนวัน
สุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีเช่นว่านี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือ
ไม่อนุญาตสักแต่จะเห็นสมควร คำสั่งเช่นว่านั้น ต้องแจ้งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลอยู่ในคำร้องทราบภายในเวลาอันสมควร

๒. ๕๘. ๑๐๐ มาตรา ๖๕ ทวิ การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิในส่วนนี้ ให้เป็น
ไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ราวการที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย

(๒) ค่าสิทธิหรือและค่าเสื่อมราคา ให้หักได้ไม่เกินกว่าอัตราที่กำหนดใน
พระราชกฤษฎีกา

การหักค่าสิทธิหรือและค่าเสื่อมราคาดังกล่าว ให้คำนวณหักตามส่วนเฉลี่ย
แห่งระยะเวลาที่ได้อธิบดีสั่งนั้นมา

(๓) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๒) ให้ถือตามราคาที่พึงซื้อทรัพย์สินนั้น
ได้ตามปกติ และห้ามมิให้ตีราคาเพิ่มขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่แม้จะมีได้ก็ควรตีราคาเพิ่ม
ขึ้นก็ยังมีกำไรสุทธิอยู่

(๔) ในกรณีโอนทรัพย์สินใด ๆ ซึ่งไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินอาจประเมินราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาตลาดในวันที่มีการโอนได้

(๕) เงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศเหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ หรือคำนวณตามราคาทุนแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า

เงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไปในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคาตลาดในวันที่ได้รับมาหรือจ่ายไปนั้น

(๖) ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

ถ้าวัดคำนวณราคาทุนตามวรรคก่อน เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามวิธีการบัญชีให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้อบรมมติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(๗) ถ้าวัดคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศนั้น เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยเทียบเคียงกับราคาทุนของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าไปในประเทศอื่นได้

(๘) ถ้าวัดคำนวณของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกเปลี่ยนในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น

(๘) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำได้อีกเมื่อได้ปฏิบัติการ โดยสมควร เพื่อให้ได้รับชำระหนี้แล้ว เว้นแต่ตามพฤติการณ์ไม่อาจปฏิบัติการ เช่นว่าหนี้ ใดโดยสมควร แต่จ่ายชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายได้ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มี ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก*

๓.๑๖.๑๘ มาตรา ๓๑ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลา บัญชี

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดไม่เป็นรายการซึ่งจำเป็นคงใช้ในการ คำนวณภาษีความมั่งคั่งบัญชีในส่วนนี้ หรือมิได้ทำบัญชี หรือทำไม่ครบตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ ทวิ หรือไม่นำบัญชีมาให้เจ้าพนักงานประเมินทำการไต่ สสวนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๑ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีใน อัตราร้อยละ ๒ ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่าย ใด ๆ ของรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ถ้ายอดรายรับก่อนหักราย จ่ายหรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายดังกล่าวไม่ปรากฏ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ ประเมินโดยอาศัยเทียบเคียงกับยอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนนั้นขึ้นไป ถ้ายอดใน รอบระยะเวลาบัญชีก่อนไม่ปรากฏ ให้ประเมินได้ตามที่เห็นสมควร

๔.๑๑ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้น รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

...
มาตรา ๔ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน ๓ หมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่ง ประมวลรัษฎากร เฉพาะส่วนเงินได้ที่เป็นดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาลไทยกับบริษัท และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

๑๕, ๑๓, ๑๕

มาตรา ๒๖ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีในกำไรสุทธิจากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชี และการคำนวณกำไรสุทธิให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๕ ทวิ แต่ถ้าไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิดังกล่าวแล้วได้ ให้คำนวณบัญชีว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา ๓๑ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๑๔ มาตรา ๒๗ การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ ส่วนแต่ในกรณีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง กระทำการขนส่งตามประเทศต่าง ๆ ให้เสียภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีรับขนคนโดยสาร ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑ ของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสารนั้น
- (๒) ในกรณีรับขนของ ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑ ของค่าระวาง ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนของออกจากประเทศไทยนั้น

๑๓ มาตรา ๒๘ ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มีลูกจ้าง หรือผู้ทำกรแทน หรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการ

ในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินไคหรือยลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทย และให้ถือว่าบุคคล ผู้เป็นลูกจ้าง หรือทำการแทน หรืออยู่ทำการติดต่อ เช่นว่านั้น ไม่ว่าจะ เป็นบุคคล ชรรมชาติหรือนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตาม กฎหมายของต่างประเทศ และให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการ และเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินไคหรือยลกำไรที่กล่าวแล้ว

๒๐. ๔๔ มาตรา ๖๔ ทวิ รายการต่อไปนี้ไม่ให้อถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

(๑) เงินสำรองต่าง ๆ นอกจาก

(ก) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัย เพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๖๕ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหัก เบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว

ในกรณีของใช้ เงินตามจำนวนซึ่ง เอาประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิต รายใด ไม่ว่าเต็มจำนวนหรือบางส่วน เงินที่ใช้ไปเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน เงินสำรองตามวรรคก่อนสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้น จะถือเป็นรายจ่ายไม่ไค

ในกรณีเลิกสัญญากรมธรรม์ประกันชีวิตรายใด ให้เงินสำรองตามวรรคแรกจำนวนที่มีอยู่สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้นกลับมารวมคำนวณเป็นรายไค ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เลิกสัญญา

(ข) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัย เพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหัก เบี้ยประกันภัยซึ่ง เอาประกันต่อออกแล้ว และ เงินสำรองที่กันไว้จะตองถือเป็นรายไคในการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อ เสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชี ปีถัดไป

(๒) เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทำการกิจการในประเทศไทย ใคจ่ายสมทบและจัดสรรไว้ เพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้าง ใคเฉพาะ เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพใคให้ใคเป็นค่าใช้จ่ายไคในรอบระยะเวลาบัญชี

ที่จ่ายแก่ลูกจ้างโดยเค็ดขาด ในจำนวนที่ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือนทั้งหมด
ของผู้นับ ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นถือ เป็นหลักคำนวณเงินสมทบกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพ

(๓) ราชจ่ายอันมีลักษณะ เป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนหา หรือการ
กุศล เว้นแต่การกุศลสาธารณะในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๑ ของกำไรสุทธิ

(๔) ค่ารับรองหรือค่าบริการในส่วนที่เกินสมควร

(๕) ราชจ่ายอันมีลักษณะ เป็นการลงทุนหรือราชจ่ายในการต่อเติมหรือ
เปลี่ยนแปลงขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่ เป็นการซ่อมแซมให้
คงสภาพเดิม

(๖) ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๗) การถอนเงินโดยปราศจากค้ำคอบแทนของผู้ เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคล

(๘) เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้ เป็นหุ้นส่วน เฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควร

(๙) ราชจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีราชจ่ายจริง หรือราชจ่ายซึ่งควร
จะได้อายุในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบ
ระยะเวลาบัญชีใด ก็อาจลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้

(๑๐) ค้ำคอบแทน แพทย์ทรัพย์สิน ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เป็นเจ้าของ
เองและใช้เอง

(๑๑) คอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินกู้ เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุน
ของตนเอง

"(๑๒) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มกันใด ๆ
หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ เว้นแต่ผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน
รอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๓๐)

(๑๓) ราชจ่ายซึ่งมิใช่ราชจ่ายเพื่อหากำไรหรือ เพื่อกิจการโดย เฉพาะ

(๑๔) หมายจ่ายซึ่งมีใ้ร หมายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ

(๑๕) การซื้อทรัพย์สินและ หมายจ่าย เกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วน
ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีเหตุลดอันสมควร

(๑๖) ค่าของทรัพย์สินที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ

(๑๗) ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ราคาต่ำลง ทั้งนี้ หมายจ่ายบังคับ

มาตรา ๖๕ ทวิ

"(๑๘) หมายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใคร เป็นผู้รับ"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๓๒)

"(๑๙) หมายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว

(๒๐) หมายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๑๘) ตาม
ที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

๒๕

"มาตรา ๕๘ ถ้าผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ มีใ้ค้หักและ
นำเงินส่งหรือใ้ค้หักและนำ เงินส่งแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบ
ร่วมกับผู้มีเงินใ้ค้ในการ เสียภาษีที่ตรงชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีใ้ค้หักและนำส่ง
หรือตามจำนวนที่ขาดไปแล้วแต่กรณี

ในกรณีใ้ค้จ่ายเงินใ้ค้หัก เงินภาษีใ้ค้ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๓ แล้ว
ใหญ่ผู้มีเงินใ้ค้ซึ่งต้อง เสียภาษีแทนความรับผิดชอบที่จะตรงชำระ เงินภาษี เท่าจำนวนที่ผู้จ่าย
เงินใ้ค้หักใ้ค้แล้วนั้นและใ้ค้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระ เงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๒๑)

"มาตรา ๕๑ ในกรณีรัฐบาล หรือองค์การของรัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินใ้ค้ถึง
ประเมินตามมาตรา ๕๐ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินที่จะตรวจสอบใ้ค้

แม้ว่า จำนวนเงินภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา ๕๐ นั้น ได้คำนวณและจกไว้ใน
ฎีกาเบิกเงินแล้ว และให้เป็นหน้าที่ที่จะหักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่าย แต่ตามได้มีการ
การตั้งฎีกาเบิกเงิน ก็ให้เจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒
และมาตรา ๕๔ โดยอนุโลม*

๒๖,๕๒ "มาตรา ๒๗ เงินภาษีอากรที่บุคคลใดจะต้องเสียหรือนำส่งตามบทบัญญัติ
ในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้เกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน ต้องเสียหรือนำส่งภายใน
เวลาตามแต่จะมีบทบัญญัติในหมวดนั้น ๆ กำหนดไว้ ส่วนเงินภาษีอากรที่จำเลยหรือ
เจ้าพนักงานประเมินแจ้งให้เสีย ถ้าไม่มีบทบัญญัติในหมวดต่าง ๆ หักแล้วกำหนด
เวลาไว้เป็นอย่างอื่น ก็ต้องเสียภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจำนวนเงิน
ภาษีอากร ถ้าไม่เสียหรือนำส่งภายในกำหนดที่วางนั้น ไซ้ผู้ต้องเสียหรือนำส่งนั้น
เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีอากรที่ต้องเสียหรือนำส่ง เว้นแต่

(๑) ถ้าผู้ต้องเสียหรือนำส่งได้นำเงินมาชำระ โดยไม่ได้รับคำเตือน
หรือคำเรียกตรวจสอบสวนโดยคงเป็นหนังสือ ก็ให้เสียเงินเพิ่มเพียงร้อยละ ๕
แห่งเงินภาษีอากรที่คงเสียหรือนำส่งนั้น

(๒) ถ้าผู้ต้องเสียหรือนำส่งได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบสวน
โดยคงเป็นหนังสือแล้ว แต่ได้นำเงินมาชำระภายในสิบวันนับแต่วันได้รับคำเตือน
หรือคำเรียกตรวจสอบสวน ก็ให้เสียเงินเพิ่มเพียงร้อยละ ๑๐ แห่งเงินภาษีอากร
ที่คงเสียหรือนำส่งนั้น

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ถือเป็นค่าภาษีอากร *

๒๘,๕๐ "มาตรา ๕๐ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่าย
เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน
ตามวิธีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) ให้คูณเงินได้ซึ่งประเมินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งได้จ่ายทั้งปีแล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๔ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายโดยเฉลี่ย เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายตามวรรคก่อนไม่ลงตัว เหลือเศษเท่าใดให้เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่เหลือ เศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักรวมทั้งปีเท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องเสียทั้งปี

(๒) ในกรณีเงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

เงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) (๓) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทย ให้ได้รับยกเว้นไม่ของถูกหักภาษีตามบทบัญญัติมาตรานี้

(๓) ในกรณีเงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๕๐ (๖) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับที่ไม่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยหรือมีอยู่ในประเทศไทย ให้หักเฉพาะค่าใช้จ่ายเป็นกรณีवारอยละ ๕๐ แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(๔) ในกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรา นี้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้กับผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะไต่แบ่งจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐.- บาท ก็ให้คำนวณหักในอัตราขั้นละ ๑ บาท แต่เฉพาะเงินได้ในกาารประกวดหรือประมูล ให้คำนวณหักในอัตราภาษีเงินได้"

๒๘

มาตรา ๗๐

...

(๒) เงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) หรือ (๕) ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

๓๐, ๓๗, ๓๘

"มาตรา ๔๐ เงินโคทั้งประ เบนนั้น คือเงินโคประเภทต่อไปนี้

"(๑) เงินโคเนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณโค จากมูลค่าของการโคอยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างออก ให้เป็นค่าภาษีเงินโคหรือภาษีอากรอื่นเงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้โค ๆ ซึ่งลูกจ้าง มีหน้าที่ต้องชำระ และเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์โค ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการ จ้างแรงงาน

(๒) เงินโคเนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงาน ให้ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่าขายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณโคจากมูลค่าของการโค อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินโคให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินโคออกให้เป็นค่าภาษี เงินโคหรือภาษีอากรอื่น เงินที่ผู้จ่ายเงินโคจ่ายชำระหนี้โค ๆ ซึ่งผู้มีเงินโคมีหน้าที่ ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์โค ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือ ตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานในนั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองาน ที่รับทำในนั้นจะ เป็นการประจำหรือชั่วคราว"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๓)

"(๓) ค่าแห่งกุศลมูล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปันหรือเงินโค มีลักษณะ เป็นเงินรายปีอันใดมาจากพันยกรวม นิตยกรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของ ศาล"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๗)

(๔) เงินโคที่เป็น

(ก) คอกเบี้ยจากพันธบัตร หุ้นกู้ เงินกู้ยืม จำน่า จำนอง หรือเงิน

ฝาก

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์โคที่ได้จาก

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลงทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กั้นไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กั้นไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเช่ากันหรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นหรือโอนการ เป็นหุ้นส่วน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(ซ) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การนัคสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การนัคสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไมต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ค่าไปไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เขาได้ตามปกติ และให้ถือว่า จำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้ทั้งประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นายทบัตต์ผู้ตรวจการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วถ้วนถ้วนทำสัญญาจนถึงวันนัคสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้ทั้งประเมินของปีที่มีการนัคสัญญานั้น

(๖) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่นซึ่งจะไม่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(๗) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาก่อสร้างลงทุนด้วยบริการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

(๘) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่งหรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๗) แล้ว

๓๑ มาตรา ๔๐ ทวิ ผู้ใดส่งสินค้าออกไปต่างประเทศให้แก่ หรือตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่ สภาฯ ตัวการ ตัวแทน นายจ้างหรือลูกจ้าง ให้ถือว่ากำไรส่งสินค้าไปนั้น เป็นการขายในประเทศไทยด้วย และให้ถือว่าราคาสินค้าตามราคากลางในวันที่ยื่นไป เป็นเงินได้ซึ่งประเมินในปีที่ส่งไปนั้น

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่สินค้านั้น

(๑) เป็นของที่ส่งไปเป็นของขวัญหรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ

(๒) เป็นของยวดยาน

(๓) เป็นของนำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งกลับออกไปใหญ่ส่งเข้ามาภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สินค้านั้น เข้ามาในราชอาณาจักร

(๔) เป็นของที่ส่งออกไปนอก ราชอาณาจักร แล้วส่งกลับคืนเข้ามาใหญ่ส่งในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ส่งสินค้าออกไปนอก ราชอาณาจักร

๓๒, ๓๓

มาตรา ๔๔ เงินได้ซึ่งประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้ซึ่งประเมิน เมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ แล้วเหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราตามที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้

(๒) สำหรับผู้มีเงินได้ทั้งประเพณีตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้ทั้งประเพณี
ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้ว มีจำนวนต่ำกว่า ๕ บาท เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ*

๓๘ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้ทั้งประเพณี (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๕ เงินได้ทั้งประเพณีตามมาตรา ๔๐ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ ยอมให้หักค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ก) ถ้าเป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๓๐ ในกรณีให้เช่าวงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(ข) ถ้าเป็นที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๕๐ ในกรณีให้เช่าวงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(ค) ถ้าเป็นที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่าให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๑๕ ในกรณีให้เช่าวงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(ง) ถ้าเป็นยานพาหนะ ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๓๐ ในกรณีให้เช่าวงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิมหรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(จ) ถ้าเป็นทรัพย์สินอย่างอื่น ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๑๐ ในกรณีให้เช่าวงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

เวนแคณูมีเงินไคตาม (ก) ถึง (จ) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงาน
ประเมินและพิสูจน์ไคความไคจ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักไคจ่ายไคตามความ
จำเป็นและสมควรทั้งนี้ ใต้นำมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ทวี แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งไคแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แດถาคามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่า
มีรายจ่ายที่หักไคตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราไคจ่ายที่กำหนดไว้ข้างตน ก็ให้ถือว่า
มีไคจ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

(๒) การบิคสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน ให้หักไคจ่ายเป็นการ เหนารอยละ ๒๐

(๓) การบิคสัญญาซื้อขายเงินยอน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดย
ไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ไครับไว้แล้ว ให้หักไคจ่ายเป็นการ เหนารอยละ ๒๐

มาตรา ๖ เงินไคพึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งไคแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๔๔๖ ยอมให้หักไคจ่ายเป็นการ เหนารอยละ ๓๐ เว้นแคณูมีเงินไคจะ
แสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ไคความไคจ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้
หักไคจ่ายไคตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ใต้นำมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา
๖๕ ทวี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งไคแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แດถาคาม
หลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่า มีรายจ่ายที่หักไคตามกฎหมายน้อยกว่าอัตรา
ไคจ่ายที่กำหนดไว้ข้างตน ก็ให้ถือว่ามีความไคจ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

มาตรา ๗ เงินไคพึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งไคแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๔๔๖ ยอมให้หักไคจ่ายเป็นการ เหนารอยละ ๔๐ เว้นแคณูมีเงินไคจะแสดง
หลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ไคความไคจ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักไค
จ่ายไคตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ใต้นำมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา
๖๕ ทวี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งไคแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ตามที่
หลักฐานที่นำมาพิสูจน์ปรากฏว่า มีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่าย
ที่กำหนดไว้ข้างตน ก็ให้ถือว่ามีความใช้จ่ายเพียงพอหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

มาตรา ๔ เงินได้ซึ่งประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๕๖ ขอมิให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเพิ่ม ดังต่อไปนี้

- (๑) การเก็บค่าทองหรือค่าเกมจากการเล่น การแข่งขัน หรือ
การเล่นต่าง ๆ ร้อยละ ๗๕
- (๒) การฉาย ล้าง อัด หรือขยายรูป ภาพยนตร์
รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ ๗๕
- (๓) การทำคานเรือ อูเรือ หรือซ่อมเรือที่มีใช้ซ่อม
เครื่องจักร เครื่องกล ร้อยละ ๗๕
- (๔) การทำรองเท้า และเครื่องหนังแท้ หรือหนังเทียม
รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ ๗๕
- (๕) การปักเย็บ ดัก ปักเสื้อผ้า หรือสิ่งอื่น ๆ
รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ ๗๕
- (๖) การทำ ตกแต่ง หรือซ่อมแซมเครื่องเรือน
รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ ๗๕
- (๗) การทำกิจการโรงแรมหรือภัตตาคาร หรือการปรุง
อาหาร หรือเครื่องคั้นจำหน่าย ร้อยละ ๗๕
- (๘) การตัด แต่งผม หรือทบแต่งร่างกาย ร้อยละ ๗๕
- (๙) การทำสบู่ แชมพู หรือเครื่องสำอาง ร้อยละ ๗๕
- (๑๐) การทำวรรณกรรม ร้อยละ ๔๐
- (๑๑) การรับสินใจทรัพย์สินที่ขายฝากหรือการได้กรรมสิทธิ์
ในทรัพย์สินโดยเกิดผลจากการขายฝาก ร้อยละ ๔๕

(๑๒) การทำกิจการสถานพยาบาล รวมทั้งการรักษาพยาบาล และการจำหน่ายยา	”	”	๔๕
(๑๓) การค้าเครื่องเงิน ทอง นาก เพชร พลอย หรืออัญมณีอื่น ๆ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ	”	”	๔๕
(๑๔) การทำป่าไม้ สวนยาง หรือไม้ยืนต้น	”	”	๔๕
(๑๕) การขนส่ง หรือรับจ้างควายนพาหนะ	”	”	๔๕
(๑๖) การห้ามลอก และคร่า การรับพิมพ์ หรือเขียนสมุด เอกสาร รวมทั้งการขายส่วนประกอบ	”	”	๔๕
(๑๗) การทำเหมืองแร่	”	”	๔๕
(๑๘) การโมหรือขอยหิน	”	”	๔๕
(๑๙) การทำเครื่องคิดตามความมีในมาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติภาษีเครื่องคิด พ.ศ. ๒๔๔๕	”	”	๔๕
(๒๐) การทำเครื่องกระเบื้อง เครื่องเคลือบ เครื่องซีเมนต์ หรือคินเบร่า	”	”	๔๕
(๒๑) การทำหรือจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	”	”	๔๕
(๒๒) การทำน้ำแข็ง	”	”	๔๕
(๒๓) การทำแปรงขนค่าง ๆ ที่มีใช้เครื่องสำอาง	”	”	๔๕
(๒๔) การทำลูกโป่ง เครื่องแก้ว เครื่องพลาสติก หรือเครื่องอย่างสำเร็จรูป	”	”	๔๕
(๒๕) การชักกรีก หรือขอมสี่	”	”	๔๕
(๒๖) การรมยาง การทำยางแผ่น หรือยางอย่างอื่น ที่มีใช้บางสำเร็จรูป	”	”	๕๐
(๒๗) การพอกหนัง	”	”	๕๐
(๒๘) การทำน้ำคาลด์ หรือน้ำเหลืองของน้ำคาลด์	”	”	๕๐
(๒๙) การจับสัตว์น้ำ	”	”	๕๐
(๓๐) การทำกิจการโรงเลื่อย	”	”	๕๐

- (๑๑) การกลั่นหรือตีน้ำมัน ร้อยละ ๕๐
- (๑๒) การขายของนอกจากที่ระบุไว้ในข้ออื่นซึ่งผู้ขาย
มิได้เป็นผู้ผลิต ร้อยละ ๕๐
- (๑๓) การให้เช่าซื้อทรัพย์สินที่ไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๕๐
(๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ ร้อยละ ๕๐
- (๑๔) การทำกิจการโรงสีข้าว ร้อยละ ๕๐

เว้นแต่ผู้มีเงินได้ตาม (๑) ถึง (๑๔) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงาน
ประเมินและพิสูจน์ความมีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความ
จำเป็นและสมควรทั้งนี้ ให้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ทริ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่หากตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์
นั้น ปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ความเหมาะสมน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น
ก็ให้ถือว่ามิได้หักได้ความเหมาะสมน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น

- ๑๕ (๑๕) เงินได้จากกรอื่นที่มีได้ระบุไว้ข้างต้น ให้หักค่าใช้จ่ายตามความ
จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ทริ
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม
- ๑๖ มาตรา ๕๓ เงินได้ถึงประเมินตามมาตรา ๕๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๕๒ ทวิ
ถึงมาตรา ๕๖ แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้หักลดหย่อนได้อีกดังต่อไปนี้
(๑) ลดหย่อนในสำหรับ
(ก) ผู้มีเงินได้ ๕,๐๐๐ บาท
- ๑๗ มาตรา ๕๓ เงินได้ถึงประเมินตามมาตรา ๕๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๕๒ ทวิ

ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้หักลดหย่อนได้อีกดังต่อไปนี้

“(๗) เมื่อได้หักลดหย่อนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้ว เหลือเท่าใด ให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคดังต่อไปนี้ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่คงไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินที่เหลือนั้น

(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ

(ข) เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์การหรือสถานสาธารณกุศล

หรือแกสถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่นนอกจากที่กล่าวไว้ใน (ก) ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

๔๑ มาตรา ๔๖ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลซึ่งมีหน้าที่หักภาษีตามมาตรา ๕๐ ต้องนำเงินภาษีไปส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๘ วันนับนับแต่วันที่จ่ายเงิน

* มาตรา ๕๕ ภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี

(๑) ให้หัวหน้าส่วนราชการในกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการ ความท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐมาด ยื่นรายการความแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงาน ประเมินแสดงรายจ่ายเงินได้ทั้งประเมินตามมาตรา ๕๐ แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควรจะบอก เว้นไม่คงปฏิบัติก็ได้

(๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้มีหน้าที่หักภาษี เงินได้ตามมาตรา ๕๖ ยื่นรายการความแบบที่อธิบดีกำหนด ต่อเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการ เกี่ยวกับเงินได้ทั้งประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒) และ (๔)

* มาตรา ๕๘ พร้อมกับการนำเงินภาษีส่งตามมาตรา ๕๖ ให้บุคคล ห้างหุ้น ส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลอื่นยื่นรายการความแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงการ หักภาษีเป็นรายตัวผู้มีเงินได้ทั้งประเมิน

๕๕ มาตรา ๗๒ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเลิกกัน ในผู้ชำระบัญชี และผู้จัดการมีหน้าที่ร่วมกันแจ้งให้เจ้าพนักงานประเมินทราบการ เลิกของบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก ถ้า บุคคลดังกล่าวแล้วไม่ปฏิบัติตาม เจ้าพนักงานประเมินอาจสั่งใหม่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลนั้นเสียภาษีเพิ่มขึ้นอีก • เท่าของจำนวนภาษีที่ต้องเสีย เงินนี้ให้ถือเป็น ค่าภาษี

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเลิกกันดังกล่าวแล้ว เพื่อประโยชน์ ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่าวันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิกเป็นวันสุดท้ายของ รอบระยะเวลาบัญชี ในผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการมีหน้าที่และรับผิดชอบร่วมกันในการยื่น รายงานและเสียภาษีตามแบบและภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ และ มาตรา ๖๕ โดยอนุโลม

ถ้าผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการไม่สามารถยื่นรายงานและเสียภาษีภายในกำหนด เวลาตามความในวรรคก่อนได้ และไต่ถามคำร้องขอสิทธิภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้ เฉพาะกรณีที่มีการชำระบัญชี อธิบดีจะสั่งให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปอีกครั้งก็ได้

ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเลิกกันโดยไม่มีการชำระบัญชี ในผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่และความรับผิดชอบ เดียวกับผู้ชำระบัญชี ร่วมกับผู้นั้น เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการตามที่บัญญัติไว้ในสามวรรคก่อน

๕๖ มาตรา ๗๓ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันกับบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่า แต่ละบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งควบเข้ากันนั้นได้เลิกกัน และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลใหม่อันใดควบเข้ากัน มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายงานและเสีย ภาษีแทนแต่ละบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งให้ถือว่าเลิกกันนั้น ในกรณีดังกล่าว นี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และสำหรับกรณีบริษัทนิติบุคคล

ให้กรรมการของบริษัทบุคคลที่คงชนใหม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับผู้ชำระ
บัญชีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒

๔๔ มาตรา ๒๒ ในการประเมินความมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ผู้ต้องเสีย
ภาษีอากรอาจต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีอากรที่เพิ่มขึ้น เงิน
นี้ให้ถือเป็นค่าภาษีอากร

** มาตรา ๕ การหักค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้หักได้ตามอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สินดังต่อไปนี้ แต่ถ้ามูลค่าวิธีการทางบัญชี ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใ้ช้บัญชีหักค่ากว่าอัตราดังกล่าว ก็ให้หักเพียงเพ้ออัตราตามวิธีการทางบัญชี ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใ้ช้บัญชีนั้น

(๑) อาคาร

อาคารถาวร ร้อยละ ๕

อาคารชั่วคราว ร้อยละ ๑๐๐

(๒) เครื่องบินและอุปกรณ์เครื่องบิน ร้อยละ ๓๓ $\frac{๑}{๓}$

(๓) ต้นทุนเพื่อการไถ่มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ
ที่สูญเสียไปไ้ ร้อยละ ๕

(๔) ต้นทุนเพื่อการไถ่มาซึ่งสิทธิการเช่า
กรรมสิทธิ์สิ่งอสังหาริมทรัพย์ หรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ค่ออายุการเช่าได้โดยเงื่อนไขในการค่ออายุนั้น เปิดโอกาสให้ค่ออายุการเช่ากันใดค่อ ๆ ไป ร้อยละ ๑๐

กรรมสิทธิ์สิ่งอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีข้อกำหนดให้ค่ออายุการเช่าได้หรือมีข้อกำหนดให้ค่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัดแน่นอน ร้อยละ ๑๐๐

หารควยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ค่อได้รวมกัน

(๘) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธี

สูตร ภูมิวิไล เครื่องหมายการค้า สิทธิประกอบ
กิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตรลิขสิทธิ์หรือ
สิทธิอย่างอื่น

กรณีไม่จำกัดอายุการใช้

ร้อยละ ๑๐

กรณีจำกัดอายุการใช้

ร้อยละ ๑๐๐

หารด้วยจำนวนปีอายุ
การใช้

(๖) ทรัพย์สินบางอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น

และนอกจากที่ดินและสินค้า

ร้อยละ ๒๐

ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาโดยใช่วิธีการทางบัญชี ซึ่งมีอัตราการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากับในแต่ละปีระหว่างอายุการใช้ทรัพย์สิน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาตามวิธีนั้นในบางปีเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ข้างต้นก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาของไม่น้อยกว่า ๑๐๐ หารด้วยจำนวนรอบละที่กำหนดข้างต้น

บรรณานุกรม

วิโรจน์ เกษะพันธ์ คำบรรยายภาษีเงินได้บุคคล พระนคร บริษัทประเสริฐ
ชนกิจ จำกัด ๒๕๐๗

สนั่น เกตุทัต ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พระนคร โรงพิมพ์อักษรสาส์น
๒๕๐๕

สุทัศน์ สุชาธรรม และ ดร.พยอม สิงห์เดชน์ การสอบบัญชี พระนคร โรงพิมพ์
รุ่งเรืองรัตน์ ๒๕๐๖

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ พระนคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ๒๕๕๗

ณีน เกตุทัต "ปัญหากฎหมายอาญากฎหมายการค้า" คำสอนปริญญาปรัชญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๖

ร.ศ.เสถียร วิชัยลักษณ์ พระราชบัญญัติการบัญชี พระนคร โรงพิมพ์นิเวศ
๒๕๐๖

ประมวล วิเชียรสินธุ์ "คำพิพากษาเกี่ยวกับประมวลรัษฎากร" สรรพากรสาส์น
ปีที่ ๔ เล่มที่ ๗ เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๕

ประมวล วิเชียรสินธุ์ "คำพิพากษาเกี่ยวกับประมวลรัษฎากร" สรรพากรสาส์น
ปีที่ ๑๓ เล่มที่ ๑๐ เดือนตุลาคม ๒๕๐๕

ประมวล วิเชียรสินธุ์ "คำพิพากษาเกี่ยวกับประมวลรัษฎากร" สรรพากรสาส์น
ปีที่ ๑๐ เล่มที่ ๔ เดือนสิงหาคม ๒๕๐๖

ประมวล วิเชียรสินธุ์ และบุษย์เที่ยง รุจิรัตน์ "ปัญหาสมมุติ" สรรพากรสาส์น
ปีที่ ๑๑ เล่มที่ ๒ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๗

ไพจิตร โรจนวานิช "การบัญชีกับภาษีอากร" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๑๐ เล่ม
ที่ ๒ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๖

ไพจิตร โรจนวานิช "การหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินตามประมวลรัษฎากร"
สรรพากรสาส์น ปีที่ ๑๔ เล่มที่ ๑ เดือนมกราคม ๒๕๑๐

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๖ เล่มที่ ๑๑ เดือน
พฤศจิกายน ๒๕๐๒

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๖ เล่มที่ ๑๒ เดือน
ธันวาคม ๒๕๐๒

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๗ เล่มที่ ๑ เดือน
มกราคม ๒๕๐๓

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๗ เล่มที่ ๒ เดือน
กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๗ เล่มที่ ๓ เดือน
มีนาคม ๒๕๐๓

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๗ เล่มที่ ๑๒ เดือน
ธันวาคม ๒๕๐๓

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๘ เล่มที่ ๓ เดือน
มีนาคม ๒๕๐๔

สนั่น เกตุทัต "ปัญหาวินิจฉัย" สรรพากรสาส์น ปีที่ ๘ เล่มที่ ๗ เดือน
กรกฎาคม ๒๕๐๔

Biggs., Wilson and Langton, Spicer and Pegler's Book-Keeping
and Accounts. London: H.F.L. (Publishers) Ltd., 1956.

Eisner Robert, "Effects of Depreciation Allowances for Tax Purposes", Tax Revision Compendium, Vol. 2. Washington : United States Government Printing Office, 1959.

Lasser J.K., Handbook of Accounting Methods. 13th ed. New York : D. Van Nostrand Company Inc., 1950.

Meigs., Johnson and Keller, Intermediate Accounting New York : McGraw-Hill Book Company, 1963.

Wixon Rufus, Accountants Handbook, 4th ed. New York : The Ronald Press Company, 1960.

Wixon and Cox., Principles of Accounting. New York : The Ronald Press Company, 1961.

